

Arrest

nr. 312 966 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je Afghaans staatsburger en etnische Pasjtoen. Je bent momenteel zestien jaar oud. Je bent afkomstig uit het dorp Sorma, district Khogyani, provincie Nangarhar. Je woonde er samen met je ouders, je broers en zussen, je maternale oom en je maternale tantes. De politie en het leger hadden schrik om in je dorp te komen, het zat er immers vol met taliban.

Je vader begon in 1385 (Afghaanse kalender, 2006/2007 volgens de Gregoriaanse kalender) te werken bij het Afghaanse leger en ging in Helmand aan de slag als soldaat. In het midden van het jaar 1388 (2009/2010) liep zijn contract af en begon hij weer te werken als arbeider. In 1398 (2019/2020) sloot je vader zich aan bij de commando's van het leger en was hij opnieuw gestationeerd in Helmand.

De taliban kondigden via de luidsprekers van de moskee af dat al wie voor de overheid werkte hier onmiddellijk mee moest stoppen, anders zouden de taliban hen vermoorden. Jij kreeg ook af en toe problemen met de taliban. Het gebeurde meermaals dat je rondfietste met een Afgaanse vlag op je fiets en de taliban de vlag van je fiets sloegen of jou een pak slaag gaven. Op een gegeven moment kwamen de taliban achter het werk van je vader. Sindsdien kwamen ze regelmatig aan jullie deur kloppen om naar hem te vragen, maar jullie deden nooit open.

Vervolgens vond de machtsovername plaats. Het werd onveilig in Afghanistan en je vader verloor zijn job. Hij stelde je voor om samen het land te verlaten. Twee dagen na de machtsovername vertrokken jullie en reisden jullie via Iran door naar Turkije. In Turkije werkten jullie een tijdje samen in een textielfabriek. Je vader zocht een smokkelaar om jou naar België te laten reizen, er was onvoldoende geld voor hem om jou te vervoegen en hij moest jullie gezin in Afghanistan kunnen onderhouden. Je vader zou je later wel vergezellen. Je reisde vervolgens via Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar je op 16 augustus 2022 om internationale bescherming verzocht.

Vanaf je Turkije verliet heb je jouw vader niet meer gehoord. Je houdt wel nog contact met je gezin in Afghanistan. Buiten jij en je vader woont iedereen nog thuis. Je maternale nonkel zorgt voor het gezin. Je kan niet naar Afghanistan terugkeren omdat de taliban een afkeer hebben aan jullie vanwege het voormalige werk van je vader. Jij hebt ook een hekel aan de taliban. Bij terugkeer zal de taliban ook vragen waarom jullie gevlucht zijn en het land hebben verlaten.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legde je de volgende documenten neer: een kopie van de taskara van jouw vader; een foto van jouw vader; een kopie van de legerbadge van jouw vader; een kopie van de bankkaart van jouw vader; een namenlijst waar je vader tussenstaat en een brief van het Ministerie van Defensie. Op 24 juni 2023 stuurde je voogd via mail nog een foto van jouw taskara door en enkele foto's van je familie die de door jou reeds neergelegde documenten vasthouden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

In haar schrijven voor jouw persoonlijk onderhoud haalt jouw voogd aan dat je last hebt van psychosomatische klachten en trauma. Je voogd is van mening dat je opgevolgd moet worden door een psycholoog, maar in het centrum geven ze hier geen gehoor aan en is er weinig opvolging.

Wat betreft het schrijven van jouw voogd voor jouw persoonlijk onderhoud d.d. 14 juni 2023 via mail, haar toevoeging op de Dienst Vreemdelingenzaken waarin zij wijst op jouw psychosomatische klachten en trauma (CGVS-vragenlijst, vraag 3.8) en de opmerking van jouw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud dat je erg kwetsbaar bent (CGVS, p. 29), dient te worden aangestipt dat het Commissariaat-generaal heden nog geen enkel medisch of psychologisch attest heeft ontvangen ter staving hiervan. Voorts gaf je voogd op geen enkele manier aan dat deze klachten jou zouden verhinderen om op volwaardige wijze aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. Sowieso werd je bij aanvang van het onderhoud gevraagd of er met bepaalde zaken rekening gehouden konden worden, werd er gewezen op de mogelijkheid enige problemen te melden, werden er verschillende pauzes gehouden doorheen het onderhoud, gaf je aan het einde van het onderhoud ook aan dat je de vragen en de tolk goed had begrepen en alle redenen te hebben aangehaald waarom je niet terug kan naar Afghanistan (CGVS, p. 4, p. 14, p. 23 en p. 28). Nergens kan uit afgeleid worden dat je niet in staat was op adequate wijze jouw asielmotieven uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Je verklaarde dat je niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat je gezin aanhangers waren van de toenmalige overheid en de taliban daardoor een hekel aan jullie hebben.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat je er niet in geslaagd bent de werkzaamheden van jouw vader voor het Afghaanse leger, waardoor hij samen met jou het land diende te ontvluchten, aannemelijk te maken.

- Hoewel je wel een aantal zaken over het werk van je vader kon aanreiken – je wist waarom je vader zich bij het leger wou aansluiten, dat je vader een opleiding volgde in Kaboel en dat hij vervolgens in Helmand tewerkgesteld werd -, bleven je verklaringen veeleer vaag en algemeen. Je verklaarde wel dat hij moest vechten, maar je was niet in staat om hier meer concretere verklaringen over af te leggen. Voorts kon je niet vertellen wat je vader zijn takenpakket precies inhield of wie zijn commandant was. Je stelde dat je verder geen informatie had over zijn werk en je geen verhalen over zijn werk kende (CGVS, p. 24-25 en p. 27).
- Dat je je vader geen vragen stelde over zijn werk (CGVS, p. 28), terwijl dit de reden was waarom jullie het land verlieten (CGVS, p. 19) en jullie toch vijf maanden samen in Turkije verbleven (CGVS, p. 8-9), is opmerkelijk.
- Daarnaast had je ook via je oom informatie kunnen bekomen, aangezien je regelmatig contact met hem hebt (CGVS, p. 7, p. 9, p. 18). Je legde echter warrige en zelfs incoherente verklaringen af over of je oom nu wel of niet op de hoogte was van het werk van je vader en de vragen die jij hem stelde over zijn werk. Enerzijds stelde je dat je je oom geen bijkomende vragen stelde over het werk van je vader. Je wist immers niet of je oom al dan informatie had over het werk van je vader, misschien niet, misschien wel (CGVS, p. 17). Anderzijds bleek dat je oom wel op de hoogte was van het werk van je vader en dat je vader verhalen vertelde aan je oom over zijn werk. Meer nog, jullie hadden het er zelfs samen over gehad en je oom vertelde jou wat hij allemaal over je vaders werk wist (CGVS, p. 25).
- Ook over de door jou neergelegde documenten betreffende het werk van je vader kon je zo goed als niets vertellen. Je legde weliswaar jouw vader zijn legerkaart neer, maar kon niet vertellen wat er precies opstond (CGVS, p. 15). Hoewel je in eerste instantie verklaarde dat je een beetje kan lezen en schrijven (CGVS, p. 11) verklaarde je dat je de door jou neergelegde documenten niet goed kon lezen en begrijpen. Niettegenstaande hier enig begrip voor opgebracht moet worden, zocht je ook geen hulp om de documenten wel te kunnen lezen (CGVS, p. 16).

Daaropvolgend kan er geen geloof gehecht worden aan de problemen die je vader n.a.v. zijn job bij het leger zou hebben gehad. Dit wordt bevestigd door een aantal vaststellingen.

- Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde je dat jouw vader verschillende keren bedreigd werd door de taliban (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde je dat je vader niet persoonlijk benaderd werd. Je was niet de hele tijd bij hem en je kon dus niet weten of hij reeds bedreigd werd of niet (CGVS, p. 19 en p. 23). Jou gewezen op het feit dat je op de Dienst Vreemdelingenzaken er - zelfs tweemaal – op wees dat je vader verschillende keren door de taliban werd bedreigd, stelde je dat de taliban je vader ongetwijfeld hadden bedreigd, maar was je allesbehalve zeker van je stuk (CGVS, p. 23-24).
- Je had zo goed als geen informatie over de taliban die jullie door het werk van je vader thuis lastigvielen. Je had geen idee wanneer de taliban te weten kwamen dat je vader voor het leger werkte, je kon niet vertellen hoeveel keer de taliban ongeveer aan jullie deur kwamen kloppen, je kon op geen enkele manier situeren wanneer de bezoeken plaatsvonden voor jouw vertrek, je wist niet met hoeveel de taliban waren en je had geen enkel idee wie precies van de taliban - een deel van hen was gemaskerd en een ander deel ongemaskerd - aan jullie deur kwamen kloppen (CGVS, p. 20).

- Je verklaarde weliswaar dat de gemaskerde talibs burgers uit je dorp waren, maar gevraagd hoe je dit precies wist gezien hun gemaskerd gezicht, bevestigde je louter dat jullie inderdaad hun gezichten niet had gezien (CGVS, p. 21). Je verklaringen over deze gebeurtenissen zijn zodanig beperkt dat er geen enkel geloof aan gehecht kan worden. Je had geen enkel idee of de taliban na jouw vertrek opnieuw bij jullie thuis zijn langsgekomen en je erkende bovendien dat je hier niet naar had gevraagd. Jou gevraagd waarom je jou niet informeerde, verklaarde je dat je een hekel had aan de taliban, waardoor je het naliet om vragen te stellen (CGVS, p. 21). Dat je een hekel hebt aan de taliban volstaat echter niet om jouw nalaten om je te informeren, te rechtvaardigen. Temeer omdat je zelf stelde dat de taliban een hekel hebben aan aanhangers van de voormalige regering, en dus ook aan jouw gezin (CGVS, p. 23). Bovendien was je wel in staat om te zeggen dat het goed gaat met je moeder, broers en zussen (CGVS, p. 7) waardoor niet kan worden ingezien dat je niet zou kunnen peilen naar eventuele recentere problemen die ze met de taliban zouden hebben ondervonden. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij grondig informeert naar al die elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees.

Bovendien kan er sterk worden getwijfeld aan jouw bewering dat je samen met je vader het land verliet en hij 'verdwenen' is in Turkije. Je was immers bijzonder vaag en incoherent over de actuele verblijfplaats van je vader en hoe jullie elkaar kwijtraakten.

- Hoewel je op verschillende manieren gevraagd werd hoe het kwam dat je jouw vader plots kwijtraakte, bleef je herhalen dat hij achterbleef in Turkije en je sindsdien geen nieuws had over hem (CGVS, p. 8).
- Op de vraag hoe jullie elkaar zouden contacteren na jouw vertrek, wanneer je vader je bijvoorbeeld effectief wou vervoegen in België, kon je niet antwoorden. Je verliet Turkije zonder gsm en zonder het nummer van je vader. Je had overigens geen idee of jouw familie in Afghanistan het nummer van je vader had. Het komt echter weinig waarschijnlijk over dat een vader, die zijn minderjarige zoon alleen uitstuurt vanuit Turkije (CGVS, p. 8-9), geen duidelijke afspraken zou maken met zijn zoon over hoe jullie elkaar het beste konden contacteren. Het bleek voor jou immers ook mogelijk om contact te houden met je familie in Afghanistan (CGVS, p. 7-8).
- Ook de pogingen die jijzelf ondernam om je vader terug te vinden in Turkije zijn weinig overtuigend en coherent. Zo sprak je enerzijds duidelijk in de meervoudsvorm en verklaarde je dat je enkele mensen/ enkele collega's van je vader belde die je zeiden dat je vader er niet meer was (CGVS, p. 9). Niet veel later wijzigde je jouw verklaringen en stelde je dat je slechts contact had gehad met één persoon in Turkije (CGVS, p. 10). Ook over het al dan niet hebben van het nummer van de collega's van je vader in Turkije was je behoorlijk incoherent. Zo zei je een aantal keer dat je hun belde en je hun nummer had, om vervolgens weer te zeggen dat je hun nummer niet had (CGVS, p. 9-10). Uit jouw wisselende en warrige verklaringen blijkt geenszins dat je effectief via (een) collega('s) informeerde naar je vader.
- Van een verzoeker om internationale bescherming kan in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich grondig informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielrelaas, zoals de actuele verblijfplaats van een familielid door wie hij zijn land van herkomst heeft moeten verlaten. Het voorgaande doet dan ook sterk vermoeden dat je de werkelijke verblijfssituatie van je vader trachtte te verhullen, omdat zijn verblijfplaats mogelijks niet in overeenstemming te brengen is met je asielrelaas. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie van jouw vader toon jij de problematische situatie waarin deze laatste zich, door zijn voormalige werk, bevindt niet aan.

Wat er ook van zij, zelfs al zou het werk van je vader aangenomen worden, dan nog blijkt uit voorgaande elementen dat jij geenszins aantoonde een vrees voor vervolging te koesteren.

Uit de beschikbare informatie

(https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak

willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat jij beweert dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Je bevestigde zelf dat je **geen persoonlijke problemen** hebt gehad in Afghanistan, buiten die met de Afghaanse vlag (CGVS, p. 22-23).

Bovendien zijn de problemen die je verklaarde te hebben gekend omwille van de **Afghaanse vlag** (CGVS, p. 11-13 en p. 22) niet aannemelijk.

- Je sprak hierover niet tijdens jouw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken wanneer je gevraagd werd naar andere problemen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).
- Je had geen enkel idee wie van de taliban je viseerde i.v.m. de vlag.
- Het is opmerkelijk dat, aangezien het meermaals gebeurde dat je problemen kreeg met de vlag, je niettemin toch de vlag op je fiets bleef plaatsen. Dat je dit leuk vond staan op je fiets (CGVS, p. 22), is gezien de kwalijke reputatie van de taliban in je dorp - je verklaarde immers meermaals dat de taliban aanwezig waren in je dorp en wrede mensen waren waar zelfs de politie en het leger zodanig bang van waren dat ze niet in het dorp durfden komen (CGVS, p. 11-12 en p. 20) -, niet aannemelijk.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt geenszins dat je een vrees moet koesteren bij terugkeer.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld

ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en

bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu

I Citry Mazar Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven

volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien vertelde je dat je zes jaar school liep in Afghanistan, je Koranlessen volgde in een madrasa (CGVS, p. 12) en je nog contact onderhoudt met je familie in Afghanistan (CGVS, p. 7-8). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die je neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Aan de Afghaanse identiteit van jou en je vader wordt in eerste instantie niet getwijfeld. De werkbewijzen die je neerlegde om het werk van je vader aan te tonen kunnen, door jouw gebrek aan informatie over zijn werk en je ontbrekende kennis over je neergelegde documenten, zijn ongeloofwaardig profiel niet ombuigen. Sowieso hebben Afghaanse documenten sowieso een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en die aan het administratief dossier toegevoegd is, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan. De foto's die je neerlegde van jouw familie in Afghanistan doen geen afbreuk aan jouw ongeloofwaardig relaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als middel het volgende aan:

*"-de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967 ;
-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
-schending van artikel 33 van de Conventie van Genève: het beginsel van non-refoulement ;
-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
-het zorgvuldigheidsverplichting ;
-het redelijkheidsbeginsel."*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"4.3.

Aangaande de asielmotieven van de verzoekende partij

-4.3.1.

Aangaande de problemen van verzoekende partij

Het Commissariaat-Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat er aan verzoekers asielrelaas geen geloof gehecht kan worden.

Verzoekende partij wenst echter de volgende grieven aan te brengen.

-4.3.1.1.

Het CGVS motiveert dat verzoekende partij weinig informatie kon geven betreffende het werk van zijn vader die werkzaam waren bij de voormalige Afghaanse overheid.

Er wordt in geen enkele mate rekening gehouden met verzoekers eigen verklaringen, noch toont het CGVS aan dat er hiermee rekening werd gehouden.

Het kan niet getuigen van een zorgvuldig onderzoek dat er geen rekening gehouden wordt met het kwetsbaar profiel van verzoeker als niet begeleide minderjarige vreemdeling.

Verzoekende partij was 14 jaar oud toen hij vertrokken is uit Afghanistan.

Het kan niet van zo'n jonge verzoeker verwacht worden dat hij alle details kan geven omtrent het werk van zijn vader. Echter heeft verzoekende partij wel degelijk uitgebreide verklaringen afgelegd, vanuit zijn standpunt als minderjarige, wat ook niet ontkent wordt in de bestreden beslissing:

"Hoewel je wel een aantal zaken over het werk van je vader kon aanreiken – je wist waarom je vader zich bij het leger wou aansluiten, dat je vader een opleiding volgde in Kaboel en dat hij vervolgens in Helmand tewerkgesteld werd -, bleven je verklaringen veeleer vaag en algemeen. Je verklaarde wel dat hij moest vechten, maar je was niet in staat om hier meer concretere verklaringen over af te leggen. Voorts kon je niet vertellen wat je vader zijn takenpakket precies inhield of wie zijn commandant was.

Je stelde dat je verder geen informatie had over zijn werk en je geen verhalen over zijn werk kende (CGVS, p. 24-25 en p. 27)."

Indien het persoonlijk onderhoud erop nagelezen wordt, blijkt wel degelijk dat verzoeker verschillende zaken kon vertellen over het werk van zijn vader, doch dat dit uiteraard geen gedetailleerde informatie is, gelet op zijn jonge leeftijd! Verzoeker was zeer jong toen zijn vader die functie uitoefende.

Het CGVS kan niet motiveren dat verzoeker, rekening houdend met zijn zeer jonge leeftijd, geen degelijke verklaringen heeft afgelegd over het werk van zijn vader.

Het CGVS gedraagt zich niet redelijk.

-4.3.2.

Aangaande het kwetsbaar profiel van de minderjarige verzoeker

De minderjarige verzoeker wenst vooreerst te wijzen op zijn kwetsbaar profiel en meent dat het CGVS hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden.

De verzoeker is momenteel 16 jaar oud.

Verzoeker verliet Afghanistan toen de verzoeker 14 jaar oud was.

De verzoekende partij was aldus ontzettend jong toen hij nog in Afghanistan woonde, en hoewel het CGVS motiveert dat zij hiermee rekening hebben gehouden bij de beoordeling, toont de motivering in de bestreden beslissing wel degelijk het tegendeel. Meer zelfs. Er blijkt uit de bestreden beslissing niet dat er met de kwetsbaarheid van de minderjarige rekening werd gehouden.

-4.3.2.1.

Hoewel er geen juridische definitie van kwetsbaarheid bestaat, dient opgemerkt dat asielzoekers in het algemeen kwetsbaar zijn en de minderjarige kinderen hierbij een extra kwetsbare groep vormen.

Er zijn verschillende bepalingen dewelke op de kwetsbaarheid binnen de asielprocedure duiden.

Het artikel 20 lid 3 van de Herschikte kwalificatierichtlijn definieert de groep kwetsbare problemen als volgt:

"(...) Minderjarigen, niet begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die foltering hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld."

Verder verplicht hetzelfde artikel de lidstaten om bij de beoordeling en de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvragen de specifieke situatie van kwetsbare personen in overweging te nemen.

-4.3.2.2.

Ook de vreemdelingenwet kwalificeert niet begeleide minderjarigen als kwetsbare profielen in artikel 1, 12° Vw:

"kwetsbare persoon: de begeleide als de niet-begeleide minderjarige, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstiger vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan" Daarnaast dient het CGVS bij de behandeling van een verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het hoger belang van het kind.

Dat volgt uit het artikel 57/1 § 4 Vw:

"§ 4. Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming."

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

"Rechten van het kind

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist."

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent:

"Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit.

Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen.

Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen.

Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind."

-4.3.2.3.

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind wat niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht.

Hoewel het CGVS motiveert dat zij rekening houdt met verzoekers leeftijd, blijkt dit geenszins uit de bestreden beslissing (zie ook verder infra).

Het CGVS houdt allerminst rekening met het feit dat de verzoeker een minderjarige is en dat hij op 14-jarige leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten.

Hoewel het CGVS motiveert dat zij de nodige steunmaatregelen heeft genomen omdat de verzoeker minderjarig is, wordt er geen enkele rekening gehouden in de bestreden beslissing met het profiel van de verzoeker als minderjarige.

4.3.3.

Aangaande zijn familieleden die voor de voormalige Afghaanse overheid hebben gewerkt

De verzoekende partij wenst verder op te merken dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met het profiel van de verzoeker, met name dat zijn vader werkzaam was voor de voormalige Afghaanse overheid. Echter motiveert het CGVS dat dit onvoldoende is om te kunnen besluiten tot een vrees voor vervolging in hoofde van de verzoekende partij.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

Dat uiteraard de verzoeker niet alle details kan weten van het werk van zijn vader die voor de Afghaanse overheid werkte, gelet op de risico's en de nog jonge leeftijd van de verzoeker toen hij nog in Afghanistan was.

-4.3.3.1.

Het Commissariaat- Generaal motiveert in haar bestreden beslissing dat verzoeker niet kan aantonen dat hij een gegronde vrees heeft op vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn vader.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering!

-4.3.3.2.

Dat gelet op het profiel van zijn vader en oom, verzoeker wel degelijk een vrees op vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan.

[...]

Uit niets blijkt dat het CGVS geen geloof hecht aan de documenten van de tewerkstelling van verzoekers vader. Ze worden enkel niet mee in overweging genomen omdat verzoeker hierover onvoldoende informatie zou gegeven hebben.

Dit in tegenstelling tot wat het CGVS reeds eerder motiveerde, met name dat verzoeker wel degelijk een aantal zaken kon vertellen over het werk van zijn vader.

(zie supra)

Dat het CGVS louter met een standaardmotivering de neergelegde documenten niet aanvaard, kan geenszins beschouwd worden als een zorgvuldige motivering.

Zo motiveert het CGVS in haar bestreden beslissing het volgende omtrent het profiel van zijn vader.

Opnieuw toont het CGVS niet aan dat het profiel van verzoekers vader niet expliciet in twijfel wordt getrokken!

Verzoekende partij verwijst aldus naar het artikel 48/6, § 1 tweede lid:

[...]

Louter stellen dat omdat verzoeker weinig informatie kon geven kan niet volstaan als motivering dat verzoeker geen vrees zou hebben bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn vader.

Dat familieleden van voormalige leden van de Afghaanse overheid, na meer dan een jaar na de machtsovername door de Taliban, nog steeds gevisieerd worden:

[...]

-4.3.2.3.

Dat uit de gekende informatie blijkt dat personen, op welke wijze dan ook, die een band hadden met de vorige Afghaanse regering, een risico kunnen lopen op vervolging door de Taliban.

Verzoekende partij baseert zich op zeer recente en objectieve informatie, in tegenstelling tot het CGVS in haar bestreden beslissing, die op geen enkele manier rekening houdt met de tewerkstelling van de vader van verzoekende partij.

Dit kan geenszins aanvaard worden als een zorgvuldig en gedegen onderzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal in haar bestreden beslissing niet aantoont dat verzoeker geen vrees zal hebben bij een terugkeer omwille van de tewerkstelling van zijn vader bij de voormalige Afghaanse overheid en hierdoor een risicoprofiel zal hebben bij een eventuele terugkeer.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich hierdoor op.

-4.3.4.

Aangaande het profiel van de verzoeker als 'verwesterd' door de ogen van de Taliban

Verzoekende partij wenst ook aan te halen dat hij al in België is sinds augustus 2022 en aldus meer dan een jaar in België verblijft.

Verzoeker is ook al vertrokken uit Afghanistan in 2021. Hij heeft al meer dan twee jaar zijn land verlaten. Verzoeker verblijft al lange tijd in Europa, wat volgens de Taliban, "ongelovig landen", zijn waardoor verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan, een bepaald risicoprofiel heeft. Verzoeker verblijft in België sinds augustus 2022.

Echter toont het Commissariaat- Generaal in de huidige bestreden beslissing niet aan hiermee rekening te hebben gehouden!

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is hiermee alvast aangetoond.

-4.3.3.1.

Het Commissariaat-Generaal verwijst in haar bestreden beslissing dat uit de beschikbare informatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) er niet kan afgeleid worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Volgens het CGVS wordt dit ook bevestigd in het recente EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022. Zo stelt het CGVS dat niet blijkt dat er in het algemeen niet kan worden gesteld dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging.

Personen die terugkeren kunnen door de Taliban of hun omgeving met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met uitsluiting of stigma, maar dit is volgens het CGVS niet van een zodanig hoog niveau dat dit automatisch leidt tot een vrees voor vervolging.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze motivering.

Dit des te meer, gezien het EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 zélf in haar rapport stelt dat het niet zeker is hoe de Taliban personen die Afghanistan hebben verlaten, zal behandelen:

[...]

Dat er bij de verzoekende partij wel degelijk verschillende elementen aanwezig zijn waaruit kan afgeleid worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van zijn verwesterd profiel.

Vooreerst is verzoeker reeds uit Afghanistan vertrokken toen hij 14 jaar oud was én zijn vader werkte voor de voormalige Afghaanse overheid.

Dat de verzoeker aldus sowieso in het vizier zal komen bij de Taliban bij een terugkeer, zeker gezien hij dan nog eens een lang verblijf in een 'ongelovig' land heeft opzitten.

Dat er aldus in hoofde van de verzoekende partij wel degelijk sprake is van tekenen van verwestering, wat bij een terugkeer naar Afghanistan zal leiden tot risico op vervolging.

Dat de verzoekende partij omwille van zijn lang verblijf in België, wat door de Taliban als een ongelovig land wordt beschouwd, wel degelijk een actuele vrees heeft bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verwestering en zijn lang verblijf buiten Afghanistan.

Verzoekende partij voldoet niet meer aan de Islamitische waarden en normen die door de Taliban worden opgelegd.

Dat uit het recente EUAA rapport duidelijk blijkt dat er geen concrete en actuele informatie is over hoe de Taliban staat tegenover terugkeerders uit het Westen. Wat wel geweten is, zijn de verwachtingen die de Taliban stelt tegenover de verplichtingen onder de Sharia.

Dat uit hetgeen hierboven is aangehaald, er verschillende elementen zijn waardoor de verzoekende partij niet in de mogelijkheid zal zijn om zich (terug) te conformeren aan deze Islamitische waarden en normen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.

-4.3.4.2.

Verzoeker wijst bovendien het CGVS erop dat er een toekomstgerichte beoordeling dient te worden gemaakt van de vrees tot vervolging.

[...]

Zo kan verzoekende partij verschillende stavingsstukken voorleggen van zijn 'verwestering' in België.

Zo legt hij vooreerst bewijzen neer van zijn scholing in België

- Schoolattest voor schooljaar 2023-2024 (zie stuk 3);

- Attest gevolgde leerjaren OKAN (zie stuk 4) ;

Verder kan verzoeker ook nog zijn schoolrapporten voorleggen:

-Rapport Pasen 2023 (zie stuk 5) ;

-Rapport Juni 2023 (zie stuk 6) ;

Verder kan verzoeker ook nog aanbevelingsbrief neerleggen van zijn leerkracht:

[...]

Het komt aldus toe aan het CGVS om naar alle individuele elementen in hoofde van verzoekende partijen te kijken en deze cumulatief te beoordelen.

Dat dit wel degelijk ook kan leiden tot een nood aan internationale bescherming, zoals recentelijk nog door uw Raad bevestigd in verschillende arresten, waaronder een arrest van 19/07/2023 met arrestnummer 292 179 en een arrest van 12/07/2023 met arrestnummer 291 768.

Verzoekers vader werkte voor de voormalige Afghaanse overheid én verzoeker is als minderjarige vertrokken uit Afghanistan, samen met zijn reeds lang verblijf in een ongelovig land, zijn individuele elementen die onvoldoende zijn onderzocht door het CGVS.

Dit getuigt van weinig zorgvuldig onderzoek.

Dat het Commissariaat- Generaal noch in de bestreden beslissing noch in het administratief dossier concreet aantoonde dat verzoeker, die al sinds 2022 in België verblijft en niet is teruggekeerd naar Afghanistan, geen ernstig risico op vervolging zal ondervinden bij een terugkeer.

-4.3.4.3.

Dat verzoekers vrees voor de Taliban sinds de machtsovername in augustus 2021 gegrond is.

[...]

Verzoekende partij woont al meer dan een jaar in België en is al 2 jaar vertrokken uit Afghanistan, en heeft aldus andere waarden en normen ontwikkeld, die niet meer in overeenstemming te brengen zijn met de huidige Islamitische regels die de Taliban oplegt.

Verzoeker heeft een gegronde vrees bij een terugkeer naar Afghanistan. Een risico op een schending van artikel 3 EVRM is imminent.

[...]

Dat het CGVS nalaat om een grondig onderzoek te voeren naar de individuele en specifieke elementen in hoofde van verzoeker, waaruit een verregaande verwestering blijkt, wat zal leiden tot een risico op vervolging.

Dat verzoeker geen vrees heeft hiervoor bij een terugkeer naar Afghanistan, toont verwerende partij niet aan.

[...]

Uw Raad erkende reeds de nood aan bescherming n.a.v. (vermeende) verwestering voor Afghanen in verschillende arresten.

Nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan, is het risico op vervolging significant groter geworden gelet op de strikte interpretatie van de Sharia dat de Taliban hanteert, zoals hierboven ook aangehaald.

Een vermeende dan wel daadwerkelijk verwesterde Afghaanse onderdaan wie voor langere tijd in het buitenland verblijft, loopt een enorm groot risico te worden vervolgd in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag.

Het onderzoek van de vluchtelingenstatus vereist dan ook een toekomstgericht onderzoek, hetgeen het CGVS in casu helemaal niet heeft verricht.

Verzoekende partij heeft wel degelijk verscheidene elementen aangereikt die aantonen dat er sprake is van een verregaande verwestering in hoofde van de verzoeker.

Uit de uiteenzetting hierboven blijkt dat het Commissariaat- Generaal onredelijk is in haar motivering en is de bestreden beslissing niet zorgvuldig genomen.

Door dit niet te doen, getuigt dit niet van een zorgvuldig onderzoek, noch van een gedegen onderzoek in de zin van artikel 48/3 Vw.

Dat de verzoekende partij minstens erkend had dienen te worden.

De bestreden beslissing dient hervormd, dan wel vernietigd te worden.

4.4.

Aangaande de subsidiaire bescherming onder het artikel 48/4 Vw

[...]

-4.4.2.

De verzoekende partij loopt een reëel gevaar nu de Taliban aan de macht is in Afghanistan.

Indien verzoeker zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, bestaat er een reëel, realistisch risico dat verzoeker ernstige schade zou oplopen.

Het CGVS is van oordeel dat geen enkele van deze situaties van toepassing is in geval van verzoeker.

Zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van een asielrelaas, is het CGVS niet vrijgesteld van haar opdracht om het risico op ernstige schade te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat (zie RvV 28 juni 2018, 206 172).

-4.4.2.1.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

[...]

Dat verzoeker zeker een risico hiertoe heeft, gelet op het feit dat hij ook al zeer lang geleden uit Afghanistan is gevlucht, waardoor, indien hij plots terug dient te keren, hij zeker in het vizier zal komen, gelet op zijn langdurige afwezigheid.

Zoals ook reeds hierboven aangehaald, dient het CGVS een toekomstgerichte beoordeling te maken. Gezien verscheidene internationale experts en analisten aanhalen dat de situatie aan het verslechteren is voor burgers, dient het CGVS hiermee wel degelijk rekening te houden bij haar beoordeling. Dit blijkt niet uit de bestreden beslissing.

Dat het CGVS geen rekening houdt met deze erg volatiele veiligheidssituatie in Afghanistan. Zij houdt geen rekening met de actuele veiligheidssituatie.

[...]

-4.4.2.2.

Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

[...]

Verzoeker in de hierboven aangehaalde omstandigheden terugsturen naar Afghanistan is weldegelijk een onmenselijke en vernederende behandeling en maakt derhalve dat artikel 3 EVRM geschonden wordt.

Opnieuw dringt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zich op.

-4.4.2.3.

Wat betreft de precaire socio-economische situatie in Afghanistan

[...]

Verzoeker terugsturen naar zo'n precaire en volatiele situatie, is een schending van artikel 3 EVRM.

-4.4.3.

Besluit

Verweerster is onzorgvuldig te werk is gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De verweerster heeft nagelaten de vrees van de verzoeker zorgvuldig te beoordelen en onvoldoende rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Op meerdere gronden dient verzoeker een beschermingsstatuut te worden toegekend.

Nansen concludeert:

[...]

(zie: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>, p 47)

De verzoeker dient te worden erkend als vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Het Commissariaat- Generaal schendt in de bestreden beslissing de motiveringsplicht, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden en elementen uit het dossier in rekening werden gebracht."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker arresten van de Raad, richtlijnen van UNHCR, rapporten en landeninformatie, alsook de volgende stukken:

"3. Schoolattest 2023-2024 ;

4. Attest van gevolgde leerjaren ;

5. Rapport Pasen 2023 ;

6. Rapport Juni 2023 ;

7. Aanbevelingsbrief J.M. ;"

2.3. Bij aanvullende nota van 18 juli 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

"1. Aanmeldingsformulier PASO ;

2. Psychologisch verslag Fedasil ;

3. Aanbevelingsbrieven van verzoekers voogd ;

4. Aanbevelingsbrief A.D. ;

5. Aanbevelingsbrief S.V. ;

6. Aanbevelingsbrief M.P. ;

7. Aanbevelingsbrief V.C. ;

8. Bedanking van familie ;

9. Artikel van verzoeker en zijn voogd ;

10. UNAMA, SECURITY COUNCIL EXTENDS UNAMA'S MANDATE, UNANIMOUSLY ADOPTS RESOLUTION 2727 (2024), 17/03/2024, beschikbaar op: [URL] ;

11. Human Rights Watch, Out of Sight, Afghans Are Going Hungry, 14/03/2024, beschikbaar op: [URL] ;

12. Regional Response Plan for Afghanistan Situation 2024-2025, beschikbaar op: [URL];

13. Human Rights Watch, *Afghanistan: Aid Cutbacks, Taliban Abuses Imperil Health: Addressing Economic Crisis, Ongoing Rights Violations Critical to Meeting Needs*, 12/02/2024, beschikbaar op: [URL]
10. Human Rights Watch, *"Schools are Failing Boys Too": The Taliban's Impact on Boys' Education in Afghanistan*, 06/12/2023, beschikbaar op: [URL] ;
11. EUAA Country Guidance: *Afghanistan (May 2024)*, beschikbaar op: [URL]".

2.4. Bij aanvullende nota van 5 augustus 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

- "1. Foto's van verzoeker tijdens uitstappen met Minor Ndako ;
2. Attest en vrijwilligersovereenkomst van zijn werk op de Minor Ndako voetbalcup ;
3. CV van de minderjarige ;
4. Motivatiebrief minderjarige."

2.5. Bij aanvullende nota van 5 augustus 2024 verwijst verweerder middels URL naar de volgende stukken:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]
EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]
EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]
EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, [URL]
EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, [URL]
EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]
EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]
EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, [URL]
UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023, [URL]
COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023, [URL]
EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, [URL]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker in 2021 uit Afghanistan vertrokken is, dat hij sinds augustus 2022 in België is en dat hij andere waarden en normen ontwikkeld heeft die niet meer in overeenstemming te brengen zijn met de huidige islamitische regels die de taliban opleggen. Volgens verzoeker zijn er bij hem wel degelijk verschillende elementen aanwezig waaruit kan afgeleid worden dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van zijn verwesterd profiel. Hij voegt bij zijn verzoekschrift bewijzen van zijn scholing in België en een aanbevelingsbrief van zijn leerkracht. Verzoeker verwijst naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt bij het verzoekschrift en de aanvullende nota's stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de aldaar aanwezige cultuur inzake waarden en normen, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf als minderjarige in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: “In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): “However, the word “fear” refers not only to persons who

have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution." (eigen vertaling: "Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.").

4.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

"2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging."

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

"5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind."

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

"(18) Het „belang van het kind" dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit."

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant.

Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 22 December 2009", § 11-12).

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op veertienjarige leeftijd in augustus 2021 heeft verlaten en op 16 augustus 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming deed in België. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Deze voogd was ook aanwezig bij het persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 21 juni 2023.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen. Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde en beleefde leerling is, dat hij een nauwe band heeft met zijn (vrouwelijke) voogd en dat hij vrijwilligerswerk deed op de druivenfeesten in Overijse, als tuinman en op een voetbaltornooi.

Verder blijkt uit de door verzoeker voorgelegde stukken en de verklaringen ter terechtzitting dat verzoeker een duidelijk een kwetsbaar profiel heeft en een moeilijke periode doormaakte in België, waarbij hij onder meer stopte met eten en last had van haaruitval na de negatieve beslissing van verweerder. Volgens zijn voogd kon verzoeker niet aarden in het opvangcentrum, waar hij mentaal niet tot rust kon komen en dat bovendien in een bosrijk gebied gelegen was hetgeen hem voortdurend herinnerde aan zijn traumatische vluchtroute naar Europa. Verzoeker gaat wekelijks naar een psycholoog en werd ook aangemeld bij "Paso", een jeugdpsychiatrische dagbehandeling voor gevluchte jongeren. Uiteindelijk vond hij onderdak bij Minor-Ndako, een leefgroep voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, met voorrang aan de meest kwetsbare jongeren. Hier is verzoeker opnieuw beginnen eten en begon hij deel te nemen aan activiteiten en een zomerschool.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, in het opvangcentrum en in de leefgroep Minor-Ndako, alsook uit zijn vrijwilligerswerk en nauw contact met zijn (vrouwelijke) voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als ‘gender apartheid’.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd.

Deze structurele discriminatie en uitsluiting van vrouwen en meisjes in de Afghaanse maatschappij heeft onmiskenbaar een invloed op het Afghaanse onderwijssysteem in het algemeen. Dat enerzijds het recht op onderwijs aan meisjes en anderzijds de toegang tot werk als leerkracht aan vrouwen wordt ontzegd, heeft een negatieve impact op (de kwaliteit van) het onderwijs in Afghanistan. Dit impliceert dat niet alleen aan meisjes het recht op onderwijs wordt ontzegd, maar dat ook het recht op onderwijs in hoofde van Afghaanse jongens kan worden aangetast. In dit verband dient opgemerkt dat verzoeker op heden onderwijs volgt in België, dat uit de stukken blijkt dat hij zeer betrokken is bij de schoolgemeenschap en dat verzoeker beoogt om in de toekomst hogere studies te doen en advocaat wil worden.

Te dezen dient benadrukt dat het begrip ‘gegronde vrees’ een subjectief en objectief element omvat. Er dient tevens hernomen dat minderjarigen mogelijks niet in staat zijn om hun vrees te uiten of, omgekeerd, de vrees overdrijven. Naargelang de specifieke omstandigheden moet derhalve een objectieve inschatting worden gemaakt van het risico dat de minderjarige verzoeker zou lopen, ongeacht diens subjectieve vrees.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers minderjarige leeftijd, kwetsbaar en individueel profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in augustus 2021, amper enkele dagen na de machtsovername van de taliban, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Sorma, district Khogyani, provincie Nangarhar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit, psychologische kwetsbaarheid en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

De Raad heeft kennis van het feit dat verzoeker op heden nog over een familiaal netwerk in Afghanistan beschikt. Hoewel verzoekers gezin zich in Afghanistan bevindt, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, waaronder verzoekers psychologische kwetsbaarheid, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Minderjarige mannelijke verzoekers om internationale bescherming die zich in geval van terugkeer niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen in Afghanistan, kunnen voldoen aan de cumulatieve voorwaarden inzake de specifieke sociale groep, zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Dit geldt in het bijzonder voor verzoeken die worden ingediend door minderjarigen die buiten Afghanistan een dergelijke gemeenschappelijke achtergrond of gemeenschappelijk kenmerk hebben ontwikkeld tijdens een identiteitsvormende fase van hun leven. De vereiste dat dergelijke gedragingen, kenmerken en overtuigingen alleen tot de vluchtelingenstatus kunnen leiden als ze voortkomen uit (toegeschreven) religieuze of politieke motieven moet derhalve niet voorhanden zijn.

Artikel 48/3, § 2, f) van de Vreemdelingenwet specificceert dat daden van vervolging de vorm kunnen aannemen van daden van genderspecifieke en kindspecifieke aard. Dit omvat schendingen van economische, sociale en culturele rechten en van kindspecifieke rechten (bv. het recht op onderwijs). Het feit dat de verzoeker een minderjarige is, kan een centrale factor zijn bij het bepalen van de behoefte aan internationale bescherming, aangezien de vermeende vervolging enkel van toepassing kan zijn op (of onevenredig veel gevolgen kan hebben voor) kinderen, of omdat specifieke kinderrechten geschonden kunnen worden.

Dienvolgens stelt de Raad vast dat minderjarigen die hun internationaal erkende mensenrechten laten gelden en/of non-conformistisch gedrag, waarden en overtuigingen hebben aangenomen, en daardoor worden gezien als personen die zich niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen, kunnen worden beschouwd als een bepaalde sociale groep, vooral - maar niet uitsluitend - als de aanneming van deze kenmerken, waarden en overtuigingen plaatsvond in een identiteitsvormende fase van hun leven.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en het specifieke profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het voordeel van de twijfel én verzoekers duidelijk aangetoonde psychologische kwetsbaarheid, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in hoofde van verzoeker als minderjarige een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Tevens blijkt dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van deviant gedrag inzake de heersende (sociale) normen beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

7. Ten overvloede merkt de Raad op dat hij er zich terdege van bewust is dat de erkenning van de vluchtelingenstatus een mogelijkheid tot gezinshereniging opent. Of gezinshereniging in het belang van verzoeker is, moet in het kader van die specifieke verblijfsprocedure door de bevoegde diensten manifest worden onderzocht.

8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS